

خواب تازه شورای شهر
برای بنای ثبت ملی؛

خانه شهر به نمایندگان مجلس واگذار شود!

گروه جامعه: شهرداری کرمان نامه‌ای به شورای شهر فرستاده و درخواست کرده تا درباره واگذاری زمین یا یکی از املاک شهرداری به منظور ساخت مکانی برای استقرار نمایندگان مجلس با عنوان خانه ملت نظر بدهد.

در نشست عمومی شورای شهر کرمان در این هفته، برخی اعضای شورای شهر با این موضوع مخالفت و برخی دیگر شرایط این واگذاری را مطرح کردند. محمدرضا کمساری، نایب رئیس شورا گفت: «پیشنهاد می‌کنم تا با مرمت خانه شهر و دادن کاربری مناسب به آن برای ایجاد دفتر نمایندگان مکان مناسبی را ایجاد کنیم؛ چراکه میدان شورا، میدان اداری شهر است و دسترسی مردم به خدمات راحت‌تر است.»

شورای ششم که در ماه‌های نخست فعالیت خود بارها وعده مرمت خانه شهر را داده بود، از سال گذشته بیشتر به دنبال واگذاری این ساختمان ثبت ملی شده است. دو بار موضوع واگذاری خانه شهر به استانداری مطرح شد که به نتیجه نرسید. اکنون ایده واگذاری به نمایندگان مجلس مطرح شده است. این در حالی است که مطالبه جدی از سوی شهروندان در خصوص مرمت خانه شهر و دادن کاربری فرهنگی به آن وجود دارد.

به گزارش فردای کرمان به نقل از کرنا، سیدمحمد موسوی - دبیر شورای شهر کرمان روز دوشنبه ۹ مهرماه درباره جزئیات واگذاری زمین یا ملک برای تاسیس خانه ملت در شهر کرمان، به نامه ارسال شده از سوی شهرداری به شورای اسلامی شهر، در خصوص ساخت و ایجاد مکانی، با عنوان «خانه ملت» به منظور استقرار نمایندگان مجلس شورای اسلامی، اشاره کرد و گفت: «در این خصوص دو پیشنهاد مطرح شده که یکی واگذاری زمینی برای این منظور و دیگری واگذاری املاک موجود شهرداری است که در کمیسیون بودجه مطرح شده و لازم بود این موضوع برای تصمیم‌گیری نهایی، در صحن علنی مطرح شود.»

رئیس کمیسیون خدمات شهری، بهداشت و محیط‌زیست شورای اسلامی شهر کرمان در این خصوص با بیان اینکه در صورتی می‌توانیم «خانه ملت» درست کنیم که مشکلات مردمی را که حتی نمی‌توانند اتافی اجاره کنند، برطرف کرده باشیم، گفت: «به نظر می‌رسد هزینه و کرایه این دفتر از سوی دولت پرداخت می‌شود و این امکان برای نمایندگان فراهم است.»

فتح‌الله مؤیدی بیان کرد: «چه دلیلی وجود دارد که خانه‌ای از خانه‌های شهرداری را که در آن جانبا، معلولان و افراد سرطانی ساکن هستند، در اختیار دفتر نماینده قرار دهیم؛ بنابراین، برای واگذاری خانه‌ها به نمایندگان مجلس شورای اسلامی مخالفم.»

محمود بابایی، رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای اسلامی شهر کرمان نیز با اعلام موضع موافق، گفت: «این افراد، نماینده مردم جامعه هستند و برای استقرار خود نیاز دارند که مکان‌هایی را اجاره کنند، اما اینکه این واگذاری، به صورت رایگان، یا اجاره‌ای انجام شود، موضوع دیگری است.» وی افزود: «اینکه شهرداری بانی ایجاد خانه ملت شود و نماینده شهر در آن مکان مستقر شود، موجب تسهیل ارتباط نماینده با مردم است و خدمتی برای مردم محسوب می‌شود.»

رئیس کمیسیون بودجه، منابع پایدار و سرمایه‌گذاری شورای اسلامی شهر کرمان نیز با اشاره به اینکه در خصوص ایجاد خانه ملت برای نمایندگان کسی مخالف نیست، افزود: «اما با توجه به وضعیت نامناسب مالی، در خصوص اینکه این اقدام از محل اعتبارات شهرداری باشد و از این طریق واگذار شود، از اولویت‌ها به‌شمار نمی‌رود.» حسین چناریان افزود: «بسیاری از سازمان‌های دولتی از جمله استانداری، فضای خالی و مکان‌های مناسبی در اختیار دارند و پیشنهاد می‌شود از مکان‌های دولتی به صورت خانه ملت استفاده شود.» وی بیان کرد: «لازم است از سوی شورای اسلامی شهر، به استانداری نامه‌ای ارسال و برای پیداکردن مکان مناسب، در این خصوص رایزنی شود.»

محمد مهدی علمی آفریننده آثار پیچ در پیچ در گالری ارغوان مطرح کرد؛

در زمانه‌ای زندگی می‌کنیم که کسب آرامش روانی آسان نیست

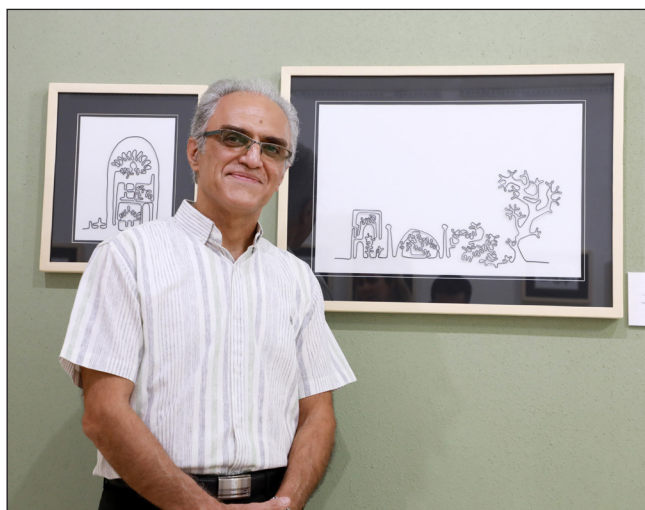
Wire Doodle - نامی که خودم بر این بیان هنری گذاشته‌ام - باید در لحظه زندگی کنی و از لحظه‌های آفرینش لذت ببری. تو نمی‌دانی پایان کار چگونه خواهد شد و این خود «زندگی» است. ویژگی برجسته wire doodle همین ندانستن پایان کار است. توقف‌هایی که می‌کنی تا ادامه مسیر را بیایی، گاه مسیر را کاملاً تغییر می‌دهی و همه تلاش‌ها این است که پایان کار - هرچند نمی‌دانی چگونه خواهد بود - زیبا باشد. درست مثل زندگی.

■ به وجود آمدن نگاه و ذوق هنری در شما که کارتان در این حوزه نیست از کجا می‌آید و زیست شما چگونه است که شما را با همه دغدغه‌های کاری به نمایشگاه گذاشتن و خلق اثر هنری رسانده؟

من همواره تلاش کرده‌ام که زندگی‌ام تک بعدی نباشد و این را همواره به دانشجویانم هم پیشنهاد کرده‌ام. هرچند رشته تخصصی من جراحی دامپزشکی است، اما همیشه مطالعه آزاد داشته‌ام و به هنر علاقه‌مند بوده‌ام. تصور می‌کنم با پرداختن به هر کار خلاقانه‌ای، توانایی افراد برای شوک‌فایی در کار اصلی‌شان هم بیشتر خواهد شد. یکی از مشغولیت‌های بسیار ارزشمندی که در یک سال گذشته به طور جدی دنبال کردم، شاهنامه‌خوانی بود. به همه هنرمندان عزیز پیشنهاد می‌کنم از این منبع لایزال خلاقیت، خیال و تصویر سازی حیرت انگیز غافل نباشند. شاهنامه می‌تواند قرن‌ها و قرن‌ها الهام بخش همه هنرمندان ما باشد.

■ در کارهایتان انگار نوعی رهایی و رها شدگی است و خود را برای خلق اثری رها کرده‌ای و این شما را جلو برده این‌گونه است؟ و اگر بله سمت و سوی این رهایی از چه چیزهایی منشأ گرفته است؟

دقیقاً همین‌طور است؛ عمده آثار با همین رها شدگی که اشاره فرمودید خلق شده‌اند، هرچند نهایتاً ممکن است در ترکیب با اجزای دیگر، تصاویری مانند چهره‌ها خلق شده باشند. همانطور که اشاره کردم آغاز این سبک کار در زمانی بود که ذهنی بسیار پرهیاهو داشتم و خلق این آثار با تداعی آزاد، در سامان دهی ذهن و آرامش بسیار مؤثر بود. در زمانه‌ای زندگی می‌کنیم که کسب آرامش روانی چندان آسان نیست به همین دلیل پرداختن به هر نوع آفرینشی می‌تواند در آرامش ذهنی و روانی ما مؤثر باشد. گاه چند دقیقه در رفتن به خمیر بازی بچه‌ها و تلاش برای ساختن چیزی با آن می‌تواند خشم و هیاهوی ذهنی ما را فروشانند. در پایان لازم می‌دانم از نقش حمایت گر خانواده‌ام بویژه همسرم در رسیدن به «پیچ در پیچ» قدرانی ویژه داشته باشم.

به عنوان کپشن همراه کردید از همراهی این‌ها با اثر بگویید و این تناسب از کجا آمد؟

در عمده موارد بدون هرگونه ایده خاصی در ذهن، کار با مفتول را آغاز می‌کنم. پس از کمی پیشرفت در کار فرم‌ها آشکار می‌شوند و ایده یک تصویر کلی‌تر به ذهن می‌رسد. اما همان تصویر هم ممکن است به تدریج در روند خم کردن‌ها تغییر کند و به تصویری دیگر بدل شود. به دلیل ماهیت فنری مفتول‌ها هرچه کار بیشتر می‌رود در هم پیچیدن قطعات کار شده و امتداد مفتول بیشتر و کنترل بر کار دشوارتر می‌شود. به همین دلیل معمولاً تا کار کاملاً به پایان نرسیده و بر زمینه خود چسبانده نشده است، چهره نهایی آن آشکار نمی‌شود. اغلب پس از پایان کار، و دیدن کلیت اثر، نامی برای آن به ذهنم متبادر می‌گشت و به فراخور آن متنی - گاه از خودم و گاه از بزرگان ادب پارسی یا متون اسطوره‌ای - به آن اضافه می‌کردم. تصور می‌کنم یادداشت‌های کنار آثار در برقراری ارتباط عمیق‌تر مخاطب با اثر مؤثر بود.

■ شما از نماد زندگی برای عنوان نمایشگاه نام بردید، این همخوانی با زندگی و نماد زندگی بودن از چه جنبه است و چگونه به این مفهوم رسیدید؟

همین‌طور است. کار مفتول به شیوه‌ای که من انجام داده‌ام را بسیار شبیه به زندگی می‌دانم. اجازه بدهید همان پاراگراف استیتمنت را اینجا نقل کنم: «پیچ در پیچ» نماد زندگی است؛ از نقطه‌ای آغاز می‌کنی و گاه بدون هرگونه ایده‌ای و به تدریج، فرم‌ها و شکل‌ها پدید می‌آیند. گاه دوست داری مسیر را تغییر دهی، خم‌ها را باز کنی و مسیرهای جدیدی را بیافرینی. گاه آنچه حاصل می‌شود با آنچه در ابتدا در ذهن داشتی - اگر داشتی - کاملاً متفاوت است. در

که در تنهایی به موضوعی فکر می‌کنید اما دستتان مشغول خط خنثی کردن هست در واقع دارید دودل خلق می‌کنید. کافی‌ست کمی با دقت در آن خط خطی‌ها نگاه کنید و شکل‌ها و فرم‌ها را در آن‌ها ببابید، آن‌ها را تقویت کنید و گاه چاشنی رنگ را به آن‌ها اضافه کنید. این دودل است! احساس می‌کنم این نوع تصویرسازی بخصوص شکل آزاد و آبستره آن، نوعی برون ریزی ذهنی و روانی است و به من آرامش عمیقی می‌دهد.

■ عنوان بعضی کارهای نمایشگاه «پیچش‌های ذهن» است که انگار نوعی آتودهایی است که از ذهن آفریننده اثر و در این‌جا شما که می‌دانم اهل ادبیات و هنر هستید به وجود آمده؛ از این کارها و خلق آن‌ها و حس خودتان بگویید؟

مجموعه «پیچش‌های ذهن» شامل دوازده کار آبستره با مفتول ضخیم است که آفرینش آن در شرایط خاص ذهنی و روحی من انجام شده است. شاید بتوانم بگویم این مجموعه حاصل پرتلاطم‌ترین مقطع ذهنی و روحی من در یک سال گذشته است. فرم‌های «پیچش‌های ذهن» تداعی‌کننده ذهنی اندیشناک، پرهیاهو و گاه خشمگین است که در قالب پیچ و خم‌های مفتول به بیان درآمده است. انتخاب مفتول ضخیم برای خلق این مجموعه که خم کردن آن با دم باریک‌های معمولی (ابزار اصلی من برای خلق آثار) چندان آسان نیست، و لاجرم ریشه به دامان انبردست شدم، به نظرم ریشه در همان تلاطم ذهن داشت. لازم است یادآوری کنم که این مجموعه در ابتدا به شکل یک تکه با حجم بزرگی از مفتول و طبعاً صرف انرژی فیزیکی زیادی ساخته شد و بعد بریده و به صورت تابلوهای انفرادی درآمد. از این رو شاید این مجموعه حس‌ترین آثار این نمایشگاه باشد.

■ شما بعضی از کارها را با شعر یا متنی

نظر گرفت. مسیر اصلی راه ادویه اما در جنوب شرق ایران است. اگر روی این ایده کار شود دسترسی خوبی به بازار گردشگری هند خواهیم داشت. این را هم بگوییم که در حال حاضر حدود یک میلیون و ۷۰۰ هزار نفر هندی در دبی زندگی می‌کنند که وضعیت اقتصادی خوبی هم دارند. پرواز مستقیم کرمان - دبی که به‌تازگی فعال شده می‌تواند فرصت خوبی برای دسترسی به این بازار باشد. چنین امکاناتی وجود دارد ولی متأسفانه مشکل ما این است که دچار روزمرگی که هیچ، ماه‌مرگی و سال‌مرگی شده‌ایم!

■ گردشگری استان کرمان این وضعیت را دارد. در استان‌های دیگر تکاپوی زیاد برای رونق گردشگری وجود دارد.

اگر می‌خواهیم در گردشگری استان اتفاقی بیفتد باید هدفمندتر و با برنامه مشخص‌تر و با جنب‌وجوش بیشتری عمل کنیم. همین طرح کرمان ۱۴۰۴ فرصتی بود که شهرداری‌ها، دانشگاه‌ها و دستگاه‌های دولتی از استانداری تا پایین‌ترین سطوح در آن دخیل بودند ولی متأسفانه این فرصت از دست رفت و جدی گرفته نشد.

■ پس آقای دکتر دیگر منتظر خروجی طرح کرمان ۱۴۰۴ نباشیم. این طرح بایگانی شد؟

از لحاظ زمان‌بندی بله اما کلیات آن می‌تواند همچنان در دستور کار دولت جدید در استان قرار بگیرد. یزد در اوایل دهه ۹۰ یک سال را به‌عنوان سال «سفر به یزد» تعریف کرد و همه از استانداران تا

نمایندگان مجلس و همه مسئولان و بخش خصوصی برای آن تلاش کردند. تمام گردشگری استان یزد از آن سال خود را نشان داد، ما اما در استان چنین چیزی را نداریم؛ یک چشم‌انداز، یک هدف مشخص که همه در استان بر آن متمرکز شوند. من فکر می‌کنم پیش‌نیاز همه اتفاقات مهم در گردشگری این است که باور به گردشگری باید در تصمیم‌گیران استان نهادینه شود. کارهای روزمره برای همه ما وجود دارد ولی نباید خود را فریب بدهیم و با پرداختن به امورات روزمره، بگوییم داریم کار می‌کنیم، همه، از مدیران تا کارشناسان دارند زحمت می‌کنند و شب خسته به خانه برمی‌گردند و این زحمات را نمی‌توان منکر شد ولی نباید درگیر روزمرگی باشیم.

رحیم بنی‌اسد آزاد

«محمد مهدی علمی» دکتر دامپزشک است و در دانشگاه شهید باهنر کرمان فعالیت دارد اما او در یک سال گذشته که به دلایلی از دانشگاه دور بوده جنبه دیگری از خود را رو کرده و با نمایشگاه پیچ در پیچ، آثاری با مفتول در قالب فرم دودل آرت در گالری ارغوان ذوق هنری خود را به نمایش گذاشته، تا من که او را سال‌هاست می‌شناسم و می‌دانستم که اهل ادبیات و هنر و پای ثابت این برنامه‌ها است بیشتر از قبل بدانم و باور کنم که همه آن کنکاش‌های دانستن و خواندن در هر کار و رستای که باشی روزی خود را نشان می‌دهد و علمی، نمونه بارزش برای من است. با او در حاشیه نمایشگاه گفت‌وگو کردم تا او از این نمایشگاه بیشتر برایم بگوید.

■ جناب علمی از نمایشگاه پیچ در پیچ و روند شکل‌گیری این نمایشگاه بگویید؟

نمایشگاه پیچ در پیچ حاصل حدود یک سال گذشته است که امکان حضور در دانشگاه را نداشتم و فراغت بال بیشتری برای آموختن تجربیات جدید داشتم که یکی از آن‌ها آثار مفتولی نمایشگاه پیچ در پیچ بود. من سال‌ها پیش در دوران دانشجویی به طور جدی طراحی و نقاشی را دنبال می‌کردم و به همین دلیل کم و بیش با فرم و ترکیب‌بندی آشنا بودم. اما سال‌ها بود که کار هنری جدی‌ای را دنبال نکرده بودم. شکل‌های انتزاعی که با عنوان هنر دودل (Doodle art) معروفند را گاه روی کاغذ با مداد یا خودکار ترسیم می‌کردم. از آنجایی که این ترسیم‌ها در واقع خطوط پر پیچ و خمی بودند که در کنار هم قرار می‌گرفتند، ایده مفتول به عنوان یک خط صاف که قابلیت تبدیل شدن به اشکال پیچ در پیچ را داشت در ذهنم شکل گرفت و به تدریج تبدیل به نمایشگاهی شد که ملاحظه فرمودید.

■ از Doodle art بیشتر بگویید این‌که چرا این نوع تصویرسازی را انتخاب کردید؟

Doodle art شکلی از بیان هنری شامل خطوطی است که اغلب بدون هدف خاصی ترسیم می‌گردد و هنرمند در بیشتر موارد نسبت به نتیجه نهایی کار ایده مشخصی ندارد و به تدریج و با پیشرفت کار فرم‌ها نمایان می‌شوند. این خطوط در نهایت می‌توانند در قالب الگوهای آبستره یا تصاویر و اشکال خاصی ارائه گردند. اغلب آدم‌ها تجربه کار دودل را به صورت ناخودآگاه دارند. زمانی که با تلفن یا گوشی همراه خود صحبت و روی کاغذ ناخودآگاه خطوط یا منحنی‌هایی را ترسیم می‌کنید، یا گاهی

ادامه از صفحه ۳

طرح گردشگری کرمان ۱۴۰۴ شکست خورد!

در واقع، استان‌های ساحلی جنوب شرق تا جنوب غرب ایران بندرگاه و بارانداز و نقاط تجارت با آسیای جنوب شرق بودند. استان‌های بعدی هم که کالاها از مسیر آن مبادله می‌شده است. ولی ما می‌گوییم از آنجایی که تا قرن اخیر هندی‌ها همچنان در کرمان حضور داشتند و همچنان تعاملات فرهنگی و رفت‌وآمد بین زرتشتیان هند و کرمان وجود دارد، تجارت ما هم با هندوستان همچنان ادامه دارد مرکز اصلی این راه می‌تواند کرمان باشد و می‌توان مثل راه ابریشم شاخه‌های فرعی آن را هم در